

ชีวิตนี้ยังมีความหวัง

..... ระเบียบ

ท่ามกลางบรรยากาศการเปลี่ยนแปลงของสังคมปัจจุบัน ซึ่งมักมีหลายคนบ่นว่าตนได้รับผลกระทบจากปัญหาต่าง ๆ รุนแรงยิ่งขึ้นจนทำให้ชีวิตอาจต้องสิ้นหวัง ถ้าแต่ละคนดำรงอยู่อย่างไม่ยึดติดกับความสะดวก-สบายซึ่งล้อมรอบข้าง โดยที่มุ่งปฏิบัติในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งตนรักและสนใจอย่างอิสระ กับอีกด้านหนึ่งก็เก็บเอาสิ่งที่ผ่านเข้ามาสู่ชีวิตประจำวันมาคิดวิเคราะห์เจาะลึกเพื่อค้นหาความจริงให้ถึงที่สุด คงช่วยให้หยั่งรู้ได้ว่า โลกนี้ยังมีหลายสิ่งหลายอย่างซึ่งท้าทายต่อการเรียนรู้โดยที่กาลเวลาซึ่งธรรมชาติได้มอบมาให้ เป็นโอกาสแก่ทุกคนอย่างเท่าเทียมกันเป็นสังขารธรรม

การใช้โอกาสซึ่งชีวิตตนเองมีอยู่แล้ว เพื่อค้นหาเหตุผลจากสิ่งต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาให้แต่ละคนเห็นได้-สัมผัสได้อย่างไม่บังเอิญ เป็นภูมิคุ้มกันกระแสที่ทำให้เกิดความรู้สึกท้อแท้ ดังที่ผู้ใหญ่หลายคนในอดีตกล่าวสอนลูกหลานเป็นครั้งคราวว่า "จงเป็นคนที่รู้จักค้นหาความจริง เริ่มจากสิ่งซึ่งอยู่ใกล้ตัวใกล้ใจตนเองที่สุดก่อนอื่น" อีกทั้งผลจากการปฏิบัติดังกล่าว น่าจะช่วยให้ค้นพบว่า ธรรมชาติซึ่งมีอยู่แล้วในตัวเองและสิ่งปรากฏอยู่ภายนอก มีเหตุร่วมกันชี้ทางให้เห็นถึงสังขารธรรมได้อย่างลึกซึ้งซึ่งช่วยให้มองทุกสิ่งทุกอย่างด้วยความรู้สึกละเอียดถี่ถ้วน - อีกทั้งยังใช้เป็นเครื่องมือหาทางออกให้แก่ตนเอง เพื่อมุ่งสู่แนวทางสร้างสรรค์ได้ทุกเรื่อง

ในขณะที่ดำเนินชีวิต แม้บางครั้งอาจรู้สึกว่าคุณต้องเผชิญกับกระแสลมและคลื่นบนพื้นฐานปัญหานานาลักษณะหนักบ้างเบาบ้างตามเหตุและผล แต่เมื่อคิดและปฏิบัติอย่างดีที่สุดจนกระทั่งเหตุการณ์ผ่านพ้นไปแล้วเป็นช่วง ๆ จะทำให้รู้สึกได้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า แท้จริงแล้วสิ่งที่ผ่านเข้ามาไม่ว่าจะทำให้เกิดความรู้สึกดีใจเสียใจ และพึงพอใจหรือไม่ ล้วนเป็นสิ่งมีคุณค่าแก่ตนเองทั้งสิ้น

โดยเฉพาะในด้านซึ่งก่อให้เกิดความพึงพอใจหรือดีใจ หากตกอยู่ในความประมาทยอมทำให้อนาคตต้องพบกับความผิดหวังหรือความเสียใจในสภาพความรู้สึกที่ทำให้ทุกข์หนักกว่าเก่า อย่างไรก็ตาม เมื่อช่วงชีวิตผ่านพ้น-มานานพอสมควร หากยังสามารถรักษาภาวะทบทวนตัวเองไว้เป็นธรรมชาติในนิสัยไม่ว่ามากหรือน้อย ย่อมเห็นเองว่ากระแสคลื่นดังกล่าวย่อมสงบลงแล้ว อีกทั้งยังพบต่อไปด้วยว่าความสงบที่พบนั้นขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงซึ่งมีธรรมชาติอยู่ในรากฐานตนเองโดยแท้

ทำให้สรุปได้อย่างมั่นใจว่า จริง ๆ แล้วความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เป็นสิ่งที่มีอยู่ในรากฐานตัวเอง และแต่ละคนก็มีสิทธิ์ที่จะค้นพบได้จากการสังขารธรรมซึ่งชีวิตซึ่งมีการเรียนรู้จากความจริงมาแล้ว โดยเน้นที่การปฏิบัติในสิ่งซึ่งตนรักและสนใจอย่างจริงจัง หรือที่เรียกกันว่า "การซื่อสัตย์ต่อตนเอง" และควรตระหนักว่าสิ่งที่ได้รับคือภูมิคุ้มกันความรู้สึกผิดหวังทำให้ท้อแท้ เมื่อจำต้องพบกับปัญหาต่าง ๆ ซึ่งมีตามมา-อีกในอนาคตอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

จากกระแสเสียงซึ่งปรากฏขึ้นในบรรยากาศสังคมปัจจุบันเป็นช่วง ๆ อีกทั้งดีขึ้นเป็นลำดับว่า "ชีวิตแต่ละคนซึ่งดำรงอยู่ในขณะนี้ คุณจะสิ้นหวังลงไปเรื่อย ๆ" บางเสียงก็กล่าวในทำนองว่า "สังคมทุกวันนี้เมื่อมอง-แล้ว คุณจะสิ้นหวังลงไปทุกที" หรือไม่ก็ "สังคมกำลังมีข้อจำกัด ทำให้หาทางออกได้ยากยิ่งขึ้น" หากนำเอาหลักสังขารธรรมชีวิตซึ่งใช้ในตอนแรกมาใช้เป็นพื้นฐานการพิจารณาว่าจะหาคำตอบได้เองว่า ความรู้สึกของคน-ในสังคมที่ปรากฏออกมาเป็นคำปรารภดังกล่าว ล้วนเกิดจากภาวะปิดตัวเองเนื่องจากไปรับเอาอิทธิพลเงื่อนไขด้านรูปวัตถุ เข้าไว้ในรากฐาน

อย่างไรก็ตาม หากชีวิตนี้ยังมีความหวังทำให้ยืนหยัดขึ้นต่อสู้ การเรียนรู้ซึ่งนำวิถีเข้าถึงความจริงย่อมยังคงมีปรากฏอยู่ในตัวเองเป็นธรรมชาติไม่ว่ามากหรือน้อย

ดังได้กล่าวแล้วว่า ธรรมชาติของเงื่อนไขภายในรากฐานตัวเอง ร่วมกับธรรมชาติของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งปรากฏเปลี่ยนแปลงอยู่ในกระแสสิ่งแวดล้อมที่หมุนเวียนร่วมกันอยู่ ถือเป็นวัฏจักรซึ่งสมบูรณ์พร้อม และมีเหตุผลนำวิถีชีวิตแต่ละคนไปสู่การเพิ่มพูนศักยภาพในการแก้ไขปัญหาค่าต่าง ๆ ได้ทุกอุปสรรค ซึ่งสิ่งนี้จะถือว่าคือวิถีทางการพัฒนาที่เหตุผลเสริมรากฐาน "การพึ่งพาตนเอง" อย่างสำคัญที่สุด

อนึ่ง ธรรมชาติภายในรากฐานแต่ละคนถือเป็นของจริงแท้ตนโดยเฉพาะโดยที่คนอื่นไม่อาจเข้าไปสัมผัสได้ ส่วนสิ่งซึ่งผู้อื่นมีโอกาสสัมผัสได้คงมีเพียงด้านซึ่งปรากฏอยู่ภายนอกเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลผู้พึงประสงค์จะเข้าไปสัมผัสด้วยมีเจตนาช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ หากไม่ล้มตัวทำให้มองข้ามตนเองไปก็คือส่วนหนึ่งของธรรมชาติซึ่งปรากฏมีเหตุผลถึงบุคคลอื่นอันถือเป็นเพื่อนมนุษย์ซึ่งโดยหน้าที่ควรมีความจริงใจ - ย่อมน่าจะเริ่มต้นที่ตนเองก่อนอื่น ซึ่ง ณ จุดนี้ ก็คือความหมายของ "ความรู้สึกสำนึกรับผิดชอบ" อันควรปรากฏอยู่ในรากฐานชีวิตแต่ละคน อีกทั้งมีธรรมชาติที่ส่งผลช่วยคนอื่นด้วย อีกทั้งยังส่งผลให้ตนมุ่งทำงานได้ทุกอย่าง โดยไม่รู้สึกสิ้นหวัง หากมองเห็นโลกสว่างไสวและเป็นสิ่งท้าทายต่อการเรียนรู้ยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ .

ในระบบการเปลี่ยนแปลงอันควรถือเป็นสังขธรรมและสมมติฐานการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ ซึ่งมีทั้งผู้ใหญ่กับร่วมกับผู้เยาว์และผู้มีโอกาสเหนือกว่ากับผู้ที่ยังค้อยกว่า ควรตระหนักชัดว่าผู้ใหญ่มากที่สุด-ผู้มีโอกาสเหนือกว่าก็คือน่าจะปฏิบัติในสิ่งซึ่งมีเหตุผลให้เป็นแบบอย่างให้อีกด้านหนึ่งมีโอกาสสัมผัสได้อย่างชัดเจน ด้วยความรู้สึกรับผิดชอบอย่างลึกซึ้ง ซึ่งระบบบนพื้นฐานธรรมชาติดังกล่าว สำหรับบุคคลผู้ปฏิบัติได้โดยที่เข้าถึงแล้วย่อมค้นพบความจริงได้อย่างอิสระ

อย่างไรก็ตามหากพบกับความจริงในสังคมด้วยเห็นเป็นภาพที่กลับหัวกลับหางกันกับสิ่งซึ่งกล่าวแล้ว ถ้าเข้าใจได้อย่างลึกซึ้งย่อมยอมรับได้ว่าคือสังขธรรมที่ปรากฏเป็นเหตุเป็นผลอยู่ในกระแสการเปลี่ยนแปลงของแต่ละช่วงเท่านั้น โดยที่บุคคลผู้ซึ่งซึ่งชีวิตอยู่ในสภาพที่เป็นผู้ใหญ่อย่างพร้อมมูลโดยเฉพาะในด้านภูมิปัญญา ย่อมมีคุณธรรมและเมตตาธรรม อีกทั้งเปี่ยมพันด้วยความเข้าใจความจริงได้อย่างลึกซึ้ง จึงไม่น่าตนเข้าไปเป็นฝ่ายกำหนดรูปแบบใด ๆ ให้เป็นมลพิษเจือปนอยู่ในกระแสสิ่งแวดล้อมทำให้เป็นผลเสียหายแก่บุคคลอื่นหนักมากยิ่งขึ้น หากเน้นที่การปฏิบัติบนพื้นฐานความคึกความเชื่อซึ่งตนมีอยู่อย่างต่อเนื่อง และให้ความสนใจเรียนรู้จากการแสดงออกของอีกด้านหนึ่งอย่างรู้ถึงคุณค่า

ซึ่งหลักความจริงดังที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมด ถือเป็นสิ่งนำปฏิบัติเพื่อหวังผลสู่การสร้างสรรค์ ทั้งในด้านความมีสติที่ควรปรากฏอยู่ในรากฐานความรู้สึกของตนเอง อีกทั้งมีเหตุผลถึงการสร้างสรรค์สังคมอย่างเป็นธรรมชาติ ไม่ว่าภายในครอบครัว ในสถานศึกษา ในหน่วยงานทุกอุปสรรค โดยเฉพาะในทุกระดับของสังคมทั่วไปซึ่งเป็นมุมกว้าง อีกทั้งในมุมกลับย่อมเข้าใจได้ถึงความจริงว่าคงไม่มีใครหรือบุคคลคณะใดแม้จะมีอำนาจอันเหลือแคลไทน จะเข้าไปกำหนดการเปลี่ยนแปลงธรรมชาติของสังคมได้ นอกจากธรรมชาติจะต้องกำหนดวิถีการเปลี่ยนแปลงด้วยเงื่อนไขที่อยู่ในตัวของมันเองเท่านั้น .